

Szövetségi kapitányi beszámoló
a magyar kettesfogathajtó
válogatott
2015. évi versenyszezonjáról

Készítette:

Tóth Tamás
szövetségi kapitány

Kettesfogatok

Célok 2015. évi versenyszezonra:

A 2015-ös versenyévadra megfogalmazott és a **vezetés** által elvárt **célkitűzés** nem lehetett más, mint a korábban, 2013-ban Topolcianky-ban megszerzett világbajnoki címek (csapatban és egyéniben) megvédése a hazai, Fábiánsebestyénben rendezett Kettesfogathajtó Világbajnokságon.

Továbbá **saját célként** tűztem ki az egyéni eredmények javítását, a korábbi világbajnokságon szerzett egyéni bronzérem fényesítését és, hogy a dobogó mindhárom fokán magyar versenyző álljon. Cél volt az is, hogy az egyéni indulók minél jobb eredményt érjenek el a világbajnokságon. Ez reálisan az első 15-ben történő végeredményt jelentett volna további 4-5 versenyző részéről.

Előzmények:

A 2014. év végén (Mezőhegyesen rendezett OB) elindult 40 rekordszámú kettesfogathajtó versenyző vállalta a megmérettetést a Világbajnokságra történő indulási jogok megszerzéséért. Az akkori verseny nagyon hasznos volt, mert kialakult egy kép a versenyzők és lovaik felkészültségéről. Itt vált először hivatalossá, hogy két négyesfogathajtó is vállalja a megmérettetést (ifj. Dobrovitz József, Lázár Zoltán) és indul a válogató versenyeken 2015-ben. A versenyen látott teljesítményeket kiértékeltek Lázár Zoltán szakági edzővel, ami egy alapot jelentett a 2015-ös versenyszezonra.

2014. év végén leírtam a Kettesfogathajtó Világbajnokság felkészülésével kapcsolatos elképzeléseimet. Az elmúlt évek negatív tapasztalatai alapján olyan kéréseket és feltételeket fogalmaztam meg, melyek megfelelő biztonságot jelenthettek a versenyzőknek. A válogató versenyeken pedig olyan eredmények születtek, amelyek tükrözték a valós helyzetet.

A versenyszezon:

Márciusban kihirdetésre került a korábbi évek gyakorlatától **eltérően** egy bő válogatott keret. A válogatottba az elmúlt év teljesítménye alapján 13 versenyző kapott meghívást (ifj. Dobrovitz József, Gergely János, Kákonyi Norbert, Lázár Vilmos, Lázár Zoltán, Margitai Sándor, Nagy Tibor, Nyúl Zoltán, Osztertag Kristóf, Osztertag Márk, Sági József, ifj. Simon József, Szilágyi Zsolt).

A szakág az elnök úr vezetésével, egyeztetés után, biztosította a felkészüléshez és a világbajnokságon való szerepléshez szükséges pénzügyi forrást.

Áprilisban a korábbi év tapasztalatai alapján edzőtábort szerveztünk Izsákon a válogatott versenyzők részére. Az edzőtábor szakmai munkájában Lázár Zoltán szakági edző, Dobrovitz József edző és Dr. Langer Dóra csapatállatorvos segítette a felkészülést. Az edzőtábor feladata volt a válogatott versenyzők és lovaik szezon előtti felmérése, a hibák feltárása. Szerepeltek a programban elméleti előadások, szabályismertetés és csapatépítő tréning. Új kezdeményezésként az ország egyik vezető sportpszichológusa Dr. Lénárt Ágota is meglátogatta az edzőtábort és egy teljes délelőtt beszélt a pszichológia jelentőségéről a XXI. század verseny sportjában. Csoportos foglalkozáson mutatott be olyan gyakorlatokat, melyek segíthetnek a megmérettetések során a versenyzőknek. Az előadás végén, illetve a későbbiekben személyes megbeszélés során felajánlotta a további segítségét a válogatott számára egy hosszútávú együttműködés keretében a Testnevelési Egyetemmel.

Az edzőtáborban elvégzett munka összességében eredményes volt. A válogatott keret tagjai nagy szorgalommal és alázattal végezték el a munkákat. Sok hiányosságot tártunk fel, és az edzőtábor végére ezek közül többet sikerült is kijavítani. A meglévő hibák kijavítására megfelelő instrukciókat kaptak a hajtók.

A versenyszezon megkezdése előtt márciusban a Magyar Lovassport Szövetség előírásának megfelelően ismertetésre került a hivatalos kiírás a világbajnokságon történő indulási jogokért. A válogatás alapját egy pontrendszer adta, amivel nem teljesen értettem egyet, de új szövetségi kapitányként hagytam magam meggyőzni és elfogadtam.

Ilyen **előzmények után kezdődött** el a 2015-ös versenyszezon, ahol a négy válogató verseny eredményei alapján lehetett megnevezni az akkor még hat, világbajnokságon induló versenyzőt.

A válogató versenyek helyszíneinek kijelölésénél alapul kellett venni, hogy a hajtók viszonylag kevés költségen tudjanak versenyezni és lehetőleg olyan magyarországi helyszíneken legyenek megrendezve, ahol a körülmények minden tekintetben megfelelnek a hajtók és a szakma elvárásainak. Ennek eredményeként a válogató versenyek helyszínei Fábiánsebestyén, Vecsés, Mezőhegyes és Izsák voltak. Felkészülési lehetőségként még Lipicát jelöltem meg, ahol a 2017-es Kettesfogathajtó Világbajnokság kerül megrendezésre.

A 2015-ös évben bevezetésre került egy új számítógépes nevezési rendszer a FEI-nél. Csak és kizárólag ezen keresztül lehet és kell nevezni minden nemzetközi fogathajtó versenyre. Ez az új rendszer a kezdetben nagyon sok plusz feladatot jelentett a hajtóknak és nekem is. Az eddigiektől eltérően sokkal szigorúbban, precízebben és átgondoltabban kellett elkészíteni a nevezést és a korábbiakhoz képest szigorú szabályokhoz kötötték a nevezéseket, benne a lovak cseréjét is. Mivel a Magyar Lovassport Szövetség a kettes- és a négyesfogathajtók nevezését rám bízta, ezt a feladatot nekem kellett ellátni. Ez a válogató versenyeken és az összes nemzetközi versenyen összességében több száz ló egyenkénti bevitelét, átnevezését, módosítását jelentette a rendszerben. Ez rendkívül időigényes feladat volt, sokszor a versenyhelyszíneken kellett az utolsó pillanatokban lovakat cserélni. Ez a teljes versenyszezonban hiba nélkül történt.

A válogató versenyek helyszíneiről és rendezőiről mindenképp meg kell jegyezni, hogy a rendezők teljes mértékben együttműködők voltak és tökéletes feltételeket biztosítottak mind a versenyzők, mind a lovaik számára.

Sajnos a felkészülést és rendezést komolyan megnehezítette, hogy hazánkban egyre nagyobb számban jelentek meg a szezon előtt és közben fertőző kevésvérűségben megfertőződött lovak. Ez a betegség sajnos önhibán kívül a fogathajtást sem kerülte el. Egy válogatott versenyzőnk, ifj. Nagy Tibor sajnos a szezon közben kényszerült feladni a versenyzést a lovai megbetegedései miatt.

Beszélni kell arról, hogy a 2014. év végén az általam kért feltételek biztosításában mind a szakbizottság, mind a versenyrendezők maximálisan partnerek voltak. Az elmúlt évek problémái, melyek a verseny tisztaságával kapcsolatosan felmerültek, azok most a válogató versenysorozatban nem jelentkeztek. A versenyek végén senkiben nem merülhetett fel, hogy az eredmények nem a valós teljesítményeket mutatják.

Nagyon fontos lenne a jövő szempontjából, hogy ez a folyamat tovább folytatódjon!

A válogató versenyek eredményeivel, mivel azok ismertek, nem szeretnék részletesen foglalkozni.

A versenyeken mutatott teljesítmények a különböző versenyszámokban értékelésre kerültek, a szakági edzővel folyamatosan konzultáltunk a látottakról. Folyamatosan nyomon követtem a lócsereket és a versenyen indult lovakat.

A csapat állatorvosával folyamatosan figyeltük a lovakat és ő vizsgálta a fizikai állapotukat is. A kiírásnak megfelelően dopping mintavételek történtek, melyek minden esetben negatívak voltak. A pontrendszernek köszönhetően az utolsó válogató verseny után kialakult az indulási jogot szerzett versenyzők névsora: ifj. Dobrovitz József, Hódi Károly, Kákonyi Norbert, Lázár Vilmos, Lázár Zoltán, Osztertág Kristóf, Osztertág Márk, ifj. Simon József. Az indulók mellett Galambos Nándor, Sági József, Szilágyi Zsolt tartalék versenyzőket neveztem meg, akik szintén a válogatottal együtt készültek a világbajnokságra.

Válogatott edzőtábor:

A felkészülés következő állomása a válogatott edzőtábora volt Mezőhegyesen, augusztus 25-31. között. Az Állami Ménes Kft., élén Pap István Tibor igazgatóval kiváló feltételeket biztosított a válogatott számára, mindenben segítettek, hogy a tervezett munkát eredményesen el tudjuk végezni. Az edzőtáborban Galambos Nándor, Hódi Károly, Kákonyi Norbert, Lázár Vilmos, Lázár Zoltán és ifj. Simon József volt jelen. Három válogatott versenyző, ifj. Dobrovitz József, Osztertág Kristóf és Osztertág Márk nem vett részt az edzőtábor munkájában, mert lovaik egy héttel az edzőtábor előtt érkeztek haza a Négyesfogathajtó Európa-bajnokságról. A lovak pihenése és regenerálódása miatt indokolt volt a távollétük. Az edzőtáborban a megszokott csapat, Lázár Zoltán szakági edző és Dr. Langer Dóra csapatállatorvos segítségével végeztük el az előzőleg megtervezett munkát. Minden nap délben és este közös megbeszéléseket tartottunk, ahol értékeltük az egész szezonban és az adott napon látott teljesítményeket.

Egyik napon csapatépítő programot szerveztem, amire az otthon maradt versenyzők is csatlakoztak hozzánk.

Az edzőtáborban végzett munkát eredményesnek és hasznosnak ítéltém, több hibát sikerült a hajtóknál és a lovaknál mérsékelni. A három versenyszámot külön-külön is átbeszéltük, nagy hangsúlyt fektettünk a maratonhajtás versenyszámra a megváltozott súlyozás miatt és nagyon sokat foglalkoztunk az akadályhajtással is, mert egyes versenyzőknél korábban komoly hiányosságokat tapasztaltunk ebben a versenyszámban. A válogatott tagjai szorgalommal és alázattal végezték el a feladatot. Az edzőtábor végén eldől, hogy ki milyen összeállításban fog versenyezni.

Azt gondolom, hogy a versenyzők felkészítve és felkészülten hagyták el Mezőhegyest.

FEI Kettesfogathajtó Világbajnokság, Fábiánsebestyén

A válogatott minden tagja megérkezett a világbajnokság helyszínére. Sajnos Lázár Zoltánnak egy előre nem látható megbetegedés miatt le kellett mondania egyik háromszámos lováról, ami eléggé felborította az eredeti elképzelésünket és az utolsó pillanatban változtatásra volt szükség. Mindenki más az előzetes elképzelések szerint állt starthoz. Az állatorvosi kontrollt mindenki sikerrel vette, egyedül Kákonyi Norbert tartalék lovát (mely a tervek szerint nem is versenyzett volna) kellett visszaléptetnie sántaság miatt.

Az állatorvosi vizsgálat után közös megbeszélésre került sor, ahol kihirdettem a magyar csapatot, melynek tagjai ifj. Dobrovitz József, Lázár Vilmos és Lázár Zoltán voltak. A csapat összeállításánál sok szempontot vettem figyelembe.

A technikai értekezleten megtartott sorsolás kedvezően alakult a magyar csapat számára.

Sajnos, amitől tartottunk az bekövetkezett. Az időjárás elromlott, nagyon sok eső esett, ezáltal a pálya és az akadályok talaja nagymértékben felázott, megnehezítve ezzel a lovak és a versenyzők dolgát egyaránt.

A **díjhajtás** első napja után az egyébként már felázott talaj tovább romlott, ami kifejezetten nehéz feladat elé állította a hajtókat.

A magyar csapat tagjai az elvárásoknak megfelelő teljesítményeket nyújtottak, amit a bírói pontozás azonban nem igazán tükrözött.

Eredmény: 2. Lázár Vilmos 43,36 hp; 4. Lázár Zoltán 44,66 hp; 6. ifj. Dobrovitz József 49,97 hp

A versenyszámot és a versenyzőket sajnos nem kímélték a bírók. A korábban már megtapasztalt bírói hibák ezen a világbajnokságon kicsúcsosodtak. Egy világversenyen szerintem ekkora félrenézések és ily mértékű szórások a pontok tekintetében még nem voltak tapasztalhatóak. Sajnos ifj. Dobrovitz Józsefet és több egyéni indulónkat is sújtották ezek a hibák, de nem kímélték a külföldi versenyzőket sem. Azt gondolom, ez a világbajnokság rá kellett döbrentse a nemzetközi vezetést arra, hogy ezzel a problémával foglalkozni kell. Ez így, ebben a formában nem működhet tovább!

A díjhajtás után kialakult csapateredmény részben tükrözte az elvárásaimat. A magyar csapat teljesítménye sokat fejlődött a korábbi világbajnokságokhoz képest és a sok munka meghozta a gyümölcsét!

Részeredmény: 1. Olaszország 86,30 hp; 2. Magyarország 88,02 hp; 3. Németország 105,07 hp

A **marathonhajtás** versenyszámban a nehéz és mély talaj igen csak próbára tette a versenyzőket és a lovaikat. Több hajtónál érezhető és látható volt, hogy lovaik nagyon bizonytalanul mozogtak a mély és csúszós talajon.

A magyar csapat tagjai fantasztikus teljesítményeket mutattak! Lázár Vilmos a tőle már megszokott és elvárt kiváló versenyzéssel megszerezte a győzelmet! Ifj. Dobrovitz József élete első kettesfogathajtó világbajnokságán kiváló teljesítménnyel, kevesebb mint egy pont különbséggel lett második. Lázár Zoltán teljesítménye maradt el az elvártaktól, itt érezhető volt kiesett lovának a hiánya. Bár tudtuk, hogy ebben a versenyszámban így gyengébb teljesítményt fog nyújtani, de Lázár Zoltán mindent megtett, hogy összetettben az élmezőnyben maradhasson. *Eredmény: 1. Lázár Vilmos 113,76 hp; 2. ifj. Dobrovitz József 114,59 hp; 10. Lázár Zoltán 118,49 hp*

2 versenyszám utáni összetett *részeredmény: 1. Lázár Vilmos 157,12 hp; 2. Lázár Zoltán 163,15 hp; 4. ifj. Dobrovitz József 164,56 hp.*

A versenyszám után csapatunk átvette a vezetést. *Részeredmény: 1. Magyarország 316,37 hp; 2. Olaszország 330,40 hp; 3. Németország 342,46 hp*

Az **akadályhajtás** talaja a korábbi kedvező időjárás ellenére is igen mély maradt. A pálya nehézsége tükrözte, hogy világbajnokságon vagyunk. A pontelőnyünk birtokában magabiztos, nyugodt és megfontolt versenyzést kértem a versenyzőktől. Az edzőtáborban elvégzett munkák, a mutatott teljesítmények valamint a csapat mentális állapota alapján bíztam a csapat tagjaiban, hogy amiért jöttünk és amiért dolgoztunk azt most itt elérhetjük.

A csapat tagjai ebben a versenyszámban is bebizonyították, hogy kiváló hajtók és fantasztikus versenyzők!

Eredmény: 3. Lázár Vilmos 3 hp; 4. Lázár Zoltán 3,10 hp; 9. ifj. Dobrovitz József 4,70 hp

Nagyon bizakodó voltam abban, hogy a dobogó mindhárom fokára a magyar csapat tagjai állhatnak. Nem rajtuk múltott! A végelszámolásnál nagyon hiányoztak az első versenyszámban elmaradt pontok!

Egyéni végeredmény: 1. Lázár Vilmos 160,12 hp; 2. Lázár Zoltán 166,25; 4. ifj. Dobrovitz József 169,26 hp.

Csapat végeredmény: 1. Magyarország 322,47 hp; 2. Olaszország 340,29 hp; 3. Németország 357,41 hp.

Összegezve

Elértük azt, amit mindenki elvárt, és amiért mi is nagyon sokat dolgoztunk! A csapat összeállítás sikeres volt! A csapat tagjai mindhárom versenyszámban a 9 magyar versenyző közül a legjobbak voltak. Minden versenyszámban volt két olyan versenyző, aki kompenzálni tudta a harmadik versenyző szerényebb teljesítményét, úgy, hogy a csapat sikeres szereplése megmaradjon.

Kiváló **versenyzőkből** és **segítőkből** állt a magyar csapat:

Lázár Vilmos (egyéni világbajnoki aranyérmes): 2014-ben látható volt, hogy valami nem úgy működik, ahogy azt korábban megszoktuk. Ez a tendencia 2015-ben is folytatódott. Nyilván valóvá vált, hogy meg kell újulnia és változtatnia kell ahhoz, hogy a számára elvárt teljesítményt és eredményt elérhesse. Egy ilyen, korábban kitűnő eredményekkel rendelkező versenyzőnek óriási motivációra van szüksége ahhoz, hogy változtasson. A végsőkig ragaszkodott régi lovaihoz, de amikor az eredmények elmaradtak az elvártaktól, döntött és változtatott! Az utolsó pillanatban lovakat cserélt, az edzőtáborban minden szóba jöhető összeállítást kipróbáltunk, példaértékű munkát végzett! Az új összeállítású fogatával megnyerte a világbajnokságot.

Lázár Zoltán (egyéni világbajnoki ezüstérmes): A 2015-ös szezonban négyesfogattal is versenyzett, nagyon sokat dolgozott, iszonyatos munkabírással és szakértelemmel rendelkezik. Fanatikus és nagyon motivált. Saját négyesfogata mellett saját kettesfogatot is épített és több variáció után találta meg a legjobb összeállítást. Sajnos az utolsó pillanatban rajta kívül álló okok miatt változtatnia kellett, de még így is fényesebbre csiszolta korábbi bronzérmét. A teljes szezonban mozgásszervi megbetegedésben szenvedett, ami hol kevésbé, hol jobban hátráltatta a versenyzésben. Elévülhetetlen szerepe van abban, hogy testvére Vilmos újra világbajnoki címet nyert. Folyamatosan segítette az én munkámat és hasznos tanácsokat adott a válogatott versenyzők számára is. Közösen, nagyon sokat dolgoztunk, hogy ezt az eredményt elérhessük.

ifj. Dobrovitz József (egyéni 4. helyezett): 23 évesen élete első kettesfogathajtó világbajnokságán negyedik lett! Kiváló teljesítményt nyújtott és nem rajta múlt, hogy nem tudott felállni a dobogóra. Az első versenyszezonja volt kettesfogat kategóriában. Nagyon tehetséges versenyző! Ebben az évben négyesfogatban is versenyzett, az Európa-bajnokságon is indult és ott is jól szerepelt. Egy

példaértékű családi összefogás is hozzájárult az elért eredményéhez. Edzőjének és édesapjának, Dobrovitz Józsefnek megkérdőjelezhetetlen szerepe van fia kiváló teljesítményében! Megérdemelte és bebizonyította, hogy helye volt ebben a csapatban!

Dr. Langer Dóra csapatállatorvos: szakértelme és munkája nagyon sokat segített a felkészülés során. Fáradságot nem ismerve dolgozott és intézte állategészségügyi feladatait nem csak a lovak mellett. Naprakész információval látott el a lovak állapotával kapcsolatban. Profi módon kezelte a fertőző kevésvérúséggel kapcsolatos ügyeket. Az ő felelősségteljes munkája és elhivatottsága is kellett az egyéni és csapateredményhez.

Köszönet illeti a Magyar Lovassport Szövetség elnökségét, hiszen az általuk nyújtott anyagi támogatással tudtuk fedezni a csapatállatorvos költségeit!

SEGÉDHAJTÓK: Minden versenyző mellett fáradhatatlan és fanatikus segédhajtók dolgoztak. Ők voltak azok, akik nemcsak a versenyeken, hanem a szürke hétköznapiakban is segítették a hajtók munkáját. Megszállottan végezték a feladataikat, időt és energiát nem sajnálva dolgoztak a közös cél eléréséért.

Öröm és megtiszteltetés volt a csapattal együtt dolgozni!

Egyéni versenyzők:

Itt hiányérzetem van! Biztos voltam benne, hogy az első tizenöt helyre minimum 3-4 hajtó oda fog érni. A felkészítésük, felkészültségük, a tudásuk és a mutatott teljesítményük alapján mindenképp reális elvárás volt számomra. Az, hogy ez **nagyon nem sikerült** annak oka kell, hogy legyen. Sok dologra lehet visszavezetni. Ennek a beszámolóknak nem feladata az okok feltárása. Erről a későbbiek során majd beszélni és a jövőben arra törekedni, hogy legközelebb ilyen ne fordulhasson elő.

Viszont egy dolgot szeretnék megemlíteni, amiben felelősnek érzem magam és ez a **pontrendszer**.

A hajtók egy pontrendszer alapján szereztek indulási jogot a világbajnokságra. A pontrendszerrel nem értettem egyet, de hagytam magam meggyőzni. A válogató versenyek mindig a pontrendszer körül forogtak. Mindenki számolt, várták a pontrendszer állását. Az állásnak megfelelően változtattak stratégiát és ahol lehetett, lovakat

is. Volt olyan hajtó, aki kétszer egymás után nem indult ugyanazokkal a lovakkal. Végig az volt az érzésem, hogy az a cél, hogy megszerezzék az indulási jogot a világbajnokságon.

Menetközben már nem volt lehetőségem a változtatásra, bár többször gondoltam rá.

A hazai rendezésű világbajnokságra - véleményem szerint - egy megfáradt versenyzői csapat ért oda. Úgy tűnt hogy azzal, hogy elindulhattak a világbajnokságon, elérték a céljukat. Nem volt lehetőség a válogató versenyeken olyan feladatok megoldására, melyek a jobb teljesítményük elérését szolgálták volna.

A jövőben mindenképp a teljesítményen alapuló válogatási rendszert szeretnék, viszont pontrendszer nélkül.

Több, tehetséges fiatal hajtónk van, akikkel foglalkozni kötelező, mert ha magukra hagyjuk őket, akkor az utánpótlásról, az elmúlt évtizedek során a világ fogathajtó palettáján kivívott és elismert szerepünkről mondunk le.

Mezőkövesd, 2016. január 19.

Tóth Tamás
szövetségi kapitány